

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.553/2016/6. szám
A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
 . Kurucz Krisztina előadó bíró
 Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Juhász Gábor István ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: Dr. Szilveszter Zsuzsanna jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. június 09. napján kelt 26.K.30.369/2016/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.30.369/2016/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (azaz tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 102.500 (azaz egyszázkettőezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága

- (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a megbízólevél alapján általános forgalmi adó (áfa) adónemben 2009. és 2010. évekre (kivéve 2009. február hónap) bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként meghozott elsőfokú határozatát a fellebbezés folytán eljáró alperes a határozatával helybenhagyta.
- [2] A felügyeleti eljárásban eljáró NAV elnöke a 2013. március 21. napján kiadmányozott 3707885718 számú határozatával a 2661377202, illetve a 2888365527 számú első-, és másodfokú határozatokat megsemmisítve az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította.
- [3] A megismételt eljárásban eljáró elsőfokú hatóság 3053929696 számon hozott határozatot. A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2014. július 10. napján kelt 2927707859 számú határozatával az elsőfokú határozat áfa-ban tett megállapításait megsemmisítette, az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította, a bevallási kötelezettség elmulasztása miatt kiszabott 20.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelező rendelkezést helybenhagyva. Indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú hatóságnak a L. Kft.-re vonatkozó eljárási cselekményeit nem kell megismételnie, megállapításait változatlan tartalommal kell figyelembe vennie, ugyanis e céggel kapcsolatosan jogszerű döntést hozott.
- [4] A megismételt eljárásban eljáró elsőfokú hatóság - elévülés okán - 2009. december hónapra, illetve 2010. évre tett megállapítást a 2015. május 12. napján kelt 3055276635 számú határozatában, a felperest 2009. december hónapra a Sunburst International J. Kft. „f.a.” (a továbbiakban: Kft.) vonatkozásában 1.025.000 Ft, 2010. szeptember hónapra a L. Kft.-vel kapcsolatosan 3.450.000 Ft, összesen: 4.475.000 Ft adókülönbözet megfizetésére kötelezte, 2.237.000 Ft adóbírsággal és 1.067.000 Ft késedelmi pótlékkal együtt.
- [5] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2015. szeptember 30. napján kelt 3144710583 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [6] Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§-a, 127.§ (1) bekezdés a) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdése, 165.§ (1)-(2) bekezdései, 166.§ (1) bekezdése alapján hozta meg.
- [7] Indokolása szerint adózó a vizsgálat alá vont időszakban megrendelések alapján reklámügynöki tevékenységet végzett. Az elsőfokú hatóság a Kft. részéről - elévülés miatt csak - a 2009. december 31-i teljesítési dátummal, a CBA kampány vonatkozásában kibocsátott, B3-000051/09 számú számlában feltüntetett 1.025.000 Ft áfa levonhatóságára tehetett megállapítást, és e joggyakorlást a számla hiteltelensége miatt elutasította azzal az indokolással, hogy a gazdasági

- esemény a számla szerinti tartalommal a feltüntetett felek között nem valósult meg.
- [8] Az alperes szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú hatóság jogszerűen rendelkezett. Figyelemmel volt arra, hogy a Kft. adószámát az adóhatóság 2009. szeptember 29-én felfüggesztette, november 24-én törölte, ennek ellenére felperes az adószám törlését követő időszakban a Kft. részéről kiállított számlát befogadta és adótartalmát bevallásában levonásba helyezte.
- [9] Figyelemmel volt továbbá arra is, hogy felperes a CBA Kereskedelmi Kft. adózóval (a továbbiakban: CBA) 2001. évtől folyamatos gazdasági kapcsolatban állt, a CBA állandó megrendelője volt az adózónak, amelynek alátámasztásaként a CBA valamennyi, adózóval 2001. évtől megkötött szerződést, teljesítés igazolást, számlát a revízió rendelkezésére bocsátott. A megbízási szerződések minden esetben megjelölt időszakra és kampány lebonyolítására vonatkoztak, egyedileg meghatározott megbízási díjak ellenében, továbbá a teljesítésigazolások és a számlák is az egyedi megrendelésekhez kapcsolódtak. E dokumentumok egyértelműen igazolják, hogy adózó és a CBA közötti gazdasági kapcsolat, együttműködés nem 2009. évben kezdődött, hanem 2001. óta folyamatosan fennállt, a CBA minden esetben közvetlenül az adózóval szerződött, a szolgáltatások vonatkozásában a kapcsolattartó adózó alkalmazottja, munkatársa volt. A megbízási szerződések és nyilatkozatok semmilyen formában nem tesznek említést arról, hogy a szerződések megkötését megelőzően a Kft. a CBA-val egyeztető tárgyalást folytatott volna, a CBA igényeit megismerve részletes könyvelést, eseti vállalkozási szerződéstervezetet készített volna. Azaz sem 2009. évben, sem a megelőző években a Kft., a CBA és az adózó közötti együttműködésnek nem volt a részese, szolgáltatást sem a CBA-nak, sem az adózónak nem nyújtott, annak szükségességére igény ténylegesen fel sem merült, mivel két egymást ismerő, évek óta együttműködő fél között közvetítésre, kapcsolat megteremtésére nem is volt szükség.
- [10] Az elsőfokú adóhatóság értékelte, hogy a CBA és az adózó közötti, a 2009. évi óriásplakát kampány lebonyolítására vonatkozó megbízási szerződés kelte korábbi: 2008. november 3-i, mint adózó és a Kft. közötti üzletszerzésre irányuló szerződés 2008. december 8-i dátuma, azaz a Kft. nem lehet üzletszerzője egy olyan gazdasági kapcsolatnak, amely már szerződéssel igazoltan korábban fennállt.
- [11] Az elsőfokú hatóság vizsgálta azt is, hogy az egyedi megrendelések illetve teljesítések miatt a 2007.-2008. és a 2009.-2010. évek gazdasági eseményei nem tekinthetők azonosnak. Így függetlenül a 2007.-2008. évi adóhatósági megállapításoktól, a 2009. évben a Kft. az adózó részére a kibocsátott számlák és teljesítési igazolások szerinti

szolgáltatást nem nyújtotta, adózó részéről a megrendelői felé teljesített szolgáltatások vonatkozásában a Kft. üzletszerzőként nem vett részt, a Kft. által az üzletszerzéséről kibocsátott számlák mögött tényleges, valós teljesítés nincsen, a számlázott szolgáltatást a Kft. nem nyújtotta, azt nem végezte el, a CBA kampánynak, mint üzletszerző nem volt a részese.

A kereseti kérelem

- [12] A felperes keresetében az első-, és másodfokú határozat hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú hatóság új eljárásra utasítását kérte.
- [13] Álláspontja szerint a megismételt eljárásban az adóhatóságnak szükséges volt tisztáznia, hogy megrendelői a nyilatkozataikat milyen ismeretek birtokában tették. Előadta, hogy az új eljárás jegyzőkönyvére tett észrevételében már jelezte, hogy ugyan az adóhatóság ismételten nyilatkoztatta üzleti partnerei közül a korábban nyilatkozatot tett személyeket, akik változatlan formában fenntartották korábban tett nyilatkozataikat, azonban a kérdések kizárólag a felperesre irányultak, a Kft.-nek a gazdasági eseményekkel kapcsolatos szerepe tisztázására nem, így a feltett kérdések nem voltak alkalmasak a másodfokú adóhatóság által előírt utasításban foglalt teljesítésére. Mindezt a fellebbezésében is sérelmezte, azonban az alperes az elsőfokú határozatot helybenhagyó döntést hozott, azaz nem tett eleget az Art. 97.§ (4) és (6) bekezdéseiben foglalt tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének.
- [14] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 105.§ (4) bekezdése alapján tisztáznia kellett volna a 13/43/370050/1040 megbízólevél számon lefolytatott vizsgálat illetve a jelen eljárás során tett megállapítások közötti anomáliákat is.
- [15] Téves az adóhatóság azon megállapítása, hogy a Kft. székhelyének, telephelyének, fióktelepének, ügyvezetőjének és tulajdonosának 2008. október 20.-ai megváltozása olyan mértékű változásnak minősülne, amely miatt nem ugyanaz a számlakibocsátó válik a vizsgálat alanyává.
- [16] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítás Vezetője, a 2016. február 25. napján kelt 5167425943 iktaszómú levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy az első- és másodfokú határozatok jogszerűsége okán a felügyeleti intézkedést mellőzi.

Az elsőfokú ítélet

- [17] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [18] Indokolása szerint megállapította, hogy az első- és másodfokú hatóság tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatása után, a feltárt bizonyítékok egyenkénti és összességében történő okszerű értékelésével hozta meg döntését, kellően megalapozott az adólevonási jog gyakorlását elutasító határozati megállapítás.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresete teljesítését kérte.
- [20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3.§-a, 163.§-164.§, 206.§ (1) bekezdése, 213.§ (1) bekezdése, 221.§ (1) bekezdése, a Ket. 105.§ (4) bekezdése, az Áfa tv. 120.§ a) pontja, 127.§ a) pontja, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1.§ (7) bekezdése rendelkezéseit.
- [21] A felperes lényegében megismételte és fenntartotta a keresetében foglaltakat. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel arra, a hatóság a megismételt eljárásra vonatkozó utasításban foglaltakat nem teljesítette, továbbá az adóhatóság részéről vizsgált két időszak megállapításait nem vetette össze. Az Európai Unió Bíróságának (EUB) Mahagében ügyében hozott ítélete pedig releváns jelen eljárásban.
- [22] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [24] Elsődlegesen kiemeli a Kúria, hogy a jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatta felül [Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262.].
- [25] A továbbiakban rögzíti a Kúria, hogy a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, feladata a jogvitákban a felek jogainak érvényesítése. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van /Pp. 2.§ (1) bekezdése, 3.§ (1)-(2) bekezdései/, a keresetről a per érdemében ítélettel határoz, az írásbafoglalt ítéletnek

tartalmaznia kell az ítélet rendelkező részét és indokolását /Pp. 212.§ (1) bekezdés/, 220.§ (1) bekezdés d) pont/. Az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, azonban a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen [Pp. 213.§ (1) bekezdés, 215.§].

- [26] A Kúria a közigazgatási határozatok, a kereset, a jogerős ítélet illetve a felülvizsgálati kérelem összevetése alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes körűen elbírálta, rendelkezését részletesen megindokolta, a bizonyítékok helyes értékelésével, megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű.
- [27] Az elsőfokú bíróság helytállóan - miután a közigazgatási perben a felperes eljárási jogi és anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozással kérte a határozatok bíróság általi felülvizsgálatát - elsődlegesen a hatóság eljárását vizsgálta a keresetben foglaltak alapján.
- [28] Az eljárási jogszabálysértések tárgykörben a bírósági felülvizsgálathoz megkívánt feltételeket határozta meg a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK 31. számú állásfoglalása, amely további alkalmazását a 6/2010.(XI.25.) Közigazgatási jogegységi határozat a Legfelsőbb Bíróság által hozott egyes jogegységi határozatokról és állásfoglalásokról címmel 2010. november 25-től megtiltotta. Ennek indokát a Közigazgatási Kollégium - egyebek mellett - abban jelölte meg, hogy e KK állásfoglalás a meghozatala óta bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel meghaladottá vált. A KK 31. azt tartalmazta, hogy eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés a bírósági eljárásban nem orvosolhatóan olyan jelentős, hogy a döntés érdemére kihat. E tartalom a Pp. 339.§ (1) bekezdésébe került 2012. február 1-től, és a módosítás szerint, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi. A felperesnek tehát a perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján azt kellett bizonyítania, hogy a hatóság eljárási jogszabálysértéseket követett el, másrészt, hogy azok az ügy érdemi elbírálására kihatottak.
- [29] Az elsőfokú bíróság tételesen vizsgálta a tényállás tisztázása, az új eljárásra való utasításban foglaltak teljesítése, a beszerzett nyilatkozatok megfelelőségének minősítése, a 2007.-2008., illetve a 2009.-2010. évekre folytatott vizsgálatok eredményeinek összevetése, a felperes megrendelőinél végzett vizsgálatok értékelése, a bizonyítékok bizonyító erejének minősítése, a felperes és a CBA szerződéses kapcsolata körében előadott felperesi eljárási kifogásokat, és a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő jogi indokolású, helytálló döntéssel azt állapította meg, hogy felperes az adóhatóság eljárásában az Art.-nek illetve a Ket.-nek az ügy érdemi elbírálására kiható megsértését, azaz eljárási jogszabálysértést nem bizonyított, amely miatt a határozatok hatályon kívül helyezéséről nem rendelkezhetett.
- [30] A felperes adózásának anyagi jogi értékelése során alkalmazandó Áfa tv. 120.§-ának a) pontja értelmében abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon

hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított. Az Áfa tv. 127.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120.§ a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla.

- [31] Az Sztv. 15.§-ának (3) bekezdése alapján a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállóknak által is megállapíthatóknak kell lenniük /a valódiság elve/. Az Sztv. 166.§-ának (2) bekezdése értelmében a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.
- [32] Az ellenőrzés folyamán a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani (Art. 97.§ (4) bekezdése), az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékel, döntését valószínű tényállásra alapozza (Ket. 2.§ (3) bekezdés). A felperesnél lefolytatott ellenőrzés során az adóhatóság bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a Kft. határozatokban megjelölt számlája nem hiteles bizonylat, nem nyert bizonyítást, hogy a gazdasági események a számlán szereplő adattartalommal a valóságban megtörténtek volna. A határozatokkal szembeni jogorvoslat (Art. 143.§ (1) bekezdés) közigazgatási perben a felperesnek biztosított volt.
- [33] A bíróság a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, és az általa befogadott számlák valós gazdasági esemény hiteles bizonylatai. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyítatlansága okán elutasította.
- [34] A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdése].
- [35] Az irányadó anyagi jogi norma (Áfa tv. vonatkozó jogszabályhelyei) értelmezésében nem volt vita a felek között,

az elsőfokú bíróságnak tények bizonyítottsága kérdésében kellett döntenie (a gazdasági események a valóságban a számlán feltüntetettek szerint történtek-e meg, amelyekre vonatkozó hatósági megállapítások bizonyítottak-e). A Kúria ezért arról a jogkérdésről határozott, hogy a bizonyítás, a bizonyítékok értékelése körében jogszerű volt-e a jogerős ítélet. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.

- [36] Az elsőfokú bíróság a Pp. 163.§-ának (1) bekezdése helyes alkalmazásával bizonyítási eljárást rendelt el, a Pp. bizonyítási eljárásra vonatkozó jogszabályhelyeinek mindenben megfelelő bizonyítást folytatott, a perben biztosítva a feleknek jogaik teljes körű gyakorlását. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást, és az eredményeként meghozott alperesi döntést a kereseti kérelem keretei között, a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként jogszerűnek minősítette. Az ítéletében a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint nem iratellenes, pontos tényállást rögzített, részletezte az első- és másodfokú közigazgatási szerv eljárását, a lefolytatott bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését, a meghozott döntéseket. A pertörténet sorában ismertette részletesen a felperes keresetét, az alperes ellenkérelmében foglaltakat.
- [37] Az elsőfokú bíróság nemcsak megjelölte, hanem ismertette is az általa alkalmazott jogszabályokat, jogi indokolása során ütköztette a tényállási elemeket a jogszabályokkal, vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a perben lefolytatott bizonyítási eljárást, részletezte a bizonyítási teherviselést, a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően értékelte a bizonyítékokat és logikusan megindokolta a - Pp. 164.§-ának (1) bekezdésére alapított - keresetet bizonyítottság hiánya okából elutasító döntését.
- [38] Jogi álláspontját, amely szerint jogszerűen állapította meg az adóhatóság, hogy a számlán feltüntetett felek között nem valósult meg a gazdasági esemény, továbbá, hogy erről a felperes tudott, így a kellő körültekintésére való hivatkozása is alaptalan, okszerűen, közérthetően, a bizonyítékok logikus érvelésével fejtette ki.
- [39] Keresetét a felperes nem bizonyította, így az csak igazolatlan féli előadás maradt. A számlatartalom és a valóság egyezőségének bizonyítása hiányában, hiteltelen számla birtokában az adólevonás joga nem gyakorolható. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása során a Pp. minden vonatkozó rendelkezését teljesítette, döntése a bizonyítékok teljes körű és okszerű értékelésén alapszik, indokolása hiánytalan, kiegészítésre nem szorul, megfelel az uniós normáknak és joggyakorlatnak is, a Pp. 221.§ (1)

bekezdésének megfelel, így a bizonyítékok felülmérlegelésére nincsen helye.

- [40] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [41] *A valósággal egyező tartalmú számla alapján gyakorolható az adólevonás joga.*

Záró rész

- [42] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [43] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [44] A Kúria a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

, 2017. március 09.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró